

leszorították, hengergették és megkínózták. A nő mozdulatlanul, lihegve engedte, hogy tegyenek vele, amit akarnak. A fiúk vörösre pirult arccal simultak rózsaszínű selyempongyolájához.

(Nyugat, 1908. 9. sz.)

Stigma

SZILÁGYI GÉZA

I.

Talán még bölcsőben feküdtünk,
Mikor a végzet sebhedt újja ért;
Azóta méreg minden üdvünk.

Csak kergetünk gyönyört, babért,
De ha belőle raboltunk – a vágy
Új prédáért üvöltve, pihenni sohse hágy.

Szennyből a mennybe, égből szennybe
Kell törnünk, bódultan kerengve:
Isten vagy állat – csak ember soha.

Burkolva kéjek bíborköpenyébe,
Melynek kábító kín a gyászszegélye:
Így élni váltig – meddő éltünk gonosz sora...

II.

Nászt ülhetünk száz rózsalepte ágyon:
Igaz kéjben nem vonaglunk sehol.

Bármerre menjünk, nyugtot nem találunk,
Mert szívünkben csak béke nem honol.

De majd jön a halál. Unott közönnyel
Int és a semmiségbe visszahi:
S békés kéjjel nyugszunk a síri ólban,
Mi, Epikúr szomorú disznai...

(Szilágyi Géza: Válogatott régi és új versek. Budapest, é. n. 22–23.)

Napló

MÓRICZ ZSIGMOND

[...]

Március 30.

Pénteken reggel elolvasta¹⁵ a *Gaea* c. írást, amit frissen hoztam a gépből, s azt mondta. Lehunytt szemmel tartotta, mintha aludna vagy halott volna.

– Jó?

– Jó.

– Szép?

– Szép.

– Tetszik?

– Nem!!!

– Elégessem?

Hallgatott. Akkor rettenetes szemekkel rám dühödve, teljes erőből kiáltotta.

– Addig nem tudott megírni ilyen baszást, míg a kurvával¹⁶ nem volt.

¹⁵ Holics Eugénia (Janka) tanítónőről, azaz Móricz első feleségéről van szó, akit 1905-ben vett el.

¹⁶ Azaz: Simonyi Mária színésznő. Móricznak viszonya volt vele s 1926-ban feleségül is vette, miután Janka 1925-ben öngyilkos lett, mert nem tudta túltenni magát férje hűtlenségén és – ahogy ő érezte – árulásán.